

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΡΕΪΝΕ

Τήν Κυριακήν, 8^η/21^η Μαΐου 2023, Κυριακήν τοῦ Τυφλοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ Πεντηκοστάριον, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐτέλεσε θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς πόλεως Ρεΐνε πλησιοχώρου τῆς πόλεως Ναζαρέτ.

Πρὸ τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός ἐν χαρᾷ καὶ ἐνθουσιασμῷ ὑπὸ τῶν Προσκόπων τῆς Κοινότητος.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ἀραβόφωνος Πρεσβύτερος π. Συμεών, Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ ἄλλοι Πρεσβύτεροι ὁμόρων Κοινοτήτων καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μάρκος καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος π. Εὐλόγιος, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῶν ἐνοριτῶν τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησεν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ραββί, τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν 9, 1-3).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ καὶ περικαλεῖ ὑμῶν Ναῶ, ἵνα πασχαλίως ἐορτάσωμεν τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν γενόμενον ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου θαῦμα, τῆς ἐπιχρίσεως δηλονότι πηλοῦ ἐπὶ τοὺς τύπους τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Τὸ γενόμενον τοῦτο θαῦμα εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν διακρίνεται ὄλων τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ, διότι «ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου», (Ἰωάν 9,32). Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ὁ Χριστός ἐθεράπευσε τὸν τυφλόν, κινούμενος «αὐτοκινήτως δι' ἀγαθότητα», ὡς λέγει Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: «ἐπὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἰδὼν τυφλὸν ἐκ γενετῆς ὡς ὁ Ἰωάννης φησιν, οὐδέ αἰτηθεῖς, ἀλλ' αὐτοκινήτως δι' ἀγαθότητα πτύσας ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πηλὸν ποιήσας καὶ τοῦ τυφλοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἀλείψας, εἶπε πρὸς αὐτόν· ὕπαγε, νῖψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ».

Ὁ μὲν Χριστός ἐθεράπευσε «αὐτοκινήτως» τὸν τυφλόν, διότι τοιοῦτοτρόπως

ἀπεκάλυψεν, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ὅτι Οὗτος εἶναι «μείζων καὶ ἐπιδοξότερος (=ἐνδοξότερος) ἀπὸ ὅλους. Μὲ ἄλλα λόγια, διὰ τῶν ἔργων τούτων ὁ Χριστὸς ἀπέδειξεν ὅτι Αὐτὸς ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἁγίων κατεῖχε ποτέ. Πρὸς τοῦτο, ὁ Ἰησοῦς ἐπικαλεῖται εἰς ἀπόδειξιν τὸ θαῦμα «τῆς τροπῆς τῆς τυφλότητος», τὴν ὁποίαν ἀνατροπὴν (=ὑπερνίκησιν) οὐδεὶς ἄλλος ἐπεχείρισεν ἢ ἐπετέλεσε ποτέ.

Ὁ δὲ θεραπευθεὶς τυφλὸς εἰς τὰς προκλήσεις καὶ τὰς κατηγορίας τῶν ἀπιστούντων Φαρισαίων ἐναντίον τοῦ θεραπεύσαντος αὐτὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπειλάς καὶ εἰρωνείας κατ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου μετὰ παρρησίας ἀπαντοῦσε λέγων «εἰ μὴ ἦν οὗτος παρά θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 9,33).

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ εὐεργετηθέντος τυφλοῦ ἀποτελοῦν ὁμολογίαν πίστεως, ὅτι ὁ θεραπεύσας αὐτὸν εἶναι ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν θεόν. Ἡ ὁμολογία αὐτῆ τοῦ τυφλοῦ ἐκπηγάζει ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῦ κατὰ τὸν ψαλμῶδόν «ἐπίστευσα διό ἐλάλησα» (Ψαλμ. 115,1) ὡς καὶ κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον «καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν δι' ὃ καὶ λαλοῦμεν», (Β' Κορ. 4,13). Τούτέστιν καὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν τὴν ἰδίαν ζῶσαν πίστιν μετὰ τοῦ ψαλμῶδου Δαυΐδ πιστεύομεν εἰς τὸν ἀληθινὸν θεόν· διὰ τοῦτο ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν τὴν πίστιν μας.

Ἡ δύναμις τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως τοῦ τυφλοῦ καταδεικνύεται ἐκ τῆς ἀποκρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰησοῦν «καὶ τίς ἐστίν, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν· ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ», (Ἰωάν. 9, 36-38).

Ἐρμηνεύοντες τοὺς λόγους τούτους τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ μὲν Ζιγαβηνὸς λέγει: «εὐθύς ἐπίστευσεν [ὁ τυφλός]· ἤψατο γὰρ ὁ λόγος αὐτίκα τῆς αὐτοῦ ψυχῆς, εὐρῶν αὐτὴν ἀγαθὴν καὶ κατέλαμψεν αὐτὴν εἰς ἐπίγνωσιν καὶ πίστιν». Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος λέγει: «Οὕτως ἡ μὲν προσκύνησις τῆ πίστει ἀκολουθεῖ ἡ δὲ πίστις ἀπὸ δυνάμεως βεβαιοῦται... Γινώσκομεν δὲ ἐκ τῆς δυνάμεως τὸν θεόν. Ὡστε πιστεύομεν μὲν τῷ γνωσθέντι, προσκυνοῦμεν δὲ τῷ πιστευθέντι».

Ὀντως, ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία συνέβαλεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν πίστιν τοῦ θεραπευθέντος τυφλοῦ, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἀπὸ τὴν ἀπόκρισίν του εἰς τοὺς Φαρισαίους λέγοντος: «εἰ ἁμαρτωλὸς οὖν ἐκεῖνος [ὁ θεραπεύσας] ἐστίν οὐκ οἶδα. Ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω», (Ἰωάν. 9,25).

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ὁ θεραπευθεὶς τυφλὸς δὲν παρέχει ἐξηγήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας οὔτε προσφεύγει εἰς θεωρίας, ἵνα ἀποσαφηνίσῃ τὰ περὶ τοῦ θαύματος, τούτέστιν τῆς ἐμπειρίας τῆς ἀπεριγράπτου αὐτοῦ εὐεργεσίας, τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἀπὸ τὸν φωτοδότην Χριστόν: «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πάν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων», (Ἰακ. 1,17), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος.

Ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐχάρισεν εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν οὐχὶ μόνον τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὸ φῶς αὐτῶν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως παρέσχεν αὐτῷ καὶ τὸ θαυμαστόν Αὐτοῦ φῶς», (Α' Πέτρ. 2,9). Διὸ καὶ ὁ θεραπευθεὶς τυφλὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν: «Πιστεύω Κύριε, καὶ προσεκύνησεν Αὐτῷ» (Ἰωάν. 9,38). Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ τυφλὸς ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ θαυμαστόν Αὐτοῦ φῶς. «Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Αυτό ακριβώς τό φῶς τῆς ζωῆς ἔλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ κατά τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν ἐκ τῶν νεκρῶν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ὑμνολογικῶς καταγγέλλει τοῦτο ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καί ἀντί μύρου τόν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καί Χριστόν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωήν ἀνατέλλοντα».

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος ἥλιος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνατέλλει εἰς πάντας τούς ἀνθρώπους τήν ζωήν αὐτοῦ. Τό μέν ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως καταυγάζει τό σκότος τῆς νυκτός καί ἡ ἐλπίς καί ἡ χαρά τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς διαδέχεται τήν ἀπελπισίαν τοῦ θανάτου. Ὁ δέ ἐκ τοῦ τάφου ἀνατέλλων ἥλιος, δηλονότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός χαρίζει εἰς ὅλους τήν αἰώνιον καί ἀληθινήν ζωήν.

«Ἐπαγε εἰς τήν κολυμβήθραν τοῦ Σιλῳάμ καί νίψαι», ἐνετείλατο καί λέγει ὁ τυφλός· «ἀπελθὼν δέ καί νιψάμενος ἀνέβλεψα», (Πρβλ. Ἰωάν. 9,11). Τό παράγγελμα τοῦτο τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπευθύνεται καί εἰς πάντας ἡμᾶς. Καί τοῦτο, διότι ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλῳάμ δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τήν ὁποίαν προσφέρονται δωρεάν τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διά τῶν ἀγίων Μυστηρίων καί δὴ τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία εἶναι τό θεραπευτήριον καί ἰατρεῖον τῶν ποικίλης φύσεως ψυχικῶν καί σωματικῶν ἡμῶν νοσημάτων.

Παρακαλέσωμεν, λοιπόν, καί ἡμεῖς τόν θεραπευτήν τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Δικαιοσύνης ἥλιε νοητέ, Χριστέ ὁ θεός, ὁ τόν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διά τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω καί ἡμῶν τά ὄμματα, τῶν ψυχῶν ἀυγάσας, υἱούς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πολλή σου καί ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλάνθρωπε, δόξα σοι».

Χριστός Ἀνέστη. Ἐτη πολλά!

Εἰς τήν δεξίωσιν μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ὡσαύτως ὠμίλησεν ὡς ἔπεται:

“Καί παράγων, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς· καί ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέγοντες· ραββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γεννηθῆ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τά ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν 9, 1-3).

Ἐντιμότητα Πρόεδρε καί τίμια μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Αἰδεσιμότητα π. Συμεών,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Ἡ ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν Πατριαρχική Ἡμῶν παρουσία κατά τήν σημερινήν Πασχάλιον ἑορτήν τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ πληροῖ τάς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς καί εὐφροσύνης, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28).

ὄντως τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι αὐτό, τό ὁποῖον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐπίσης συνέχει καί συγκροτεῖ ὅλον τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπί τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, «ἦν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28), ὡς κηρύττει ὁ Παῦλος. Κατά δέ τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ σήμερον ἑορταζομένου ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί Θεολόγου: «ἐγώ εἰμι ὁ ποιμήν ὁ καλός, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ὁ ποιμήν ὁ καλός τήν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπέρ τῶν προβάτων», (Ἰωάν. 10,11).

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί δὴ τό Ἑλληνορθόδοξον (Rum Orthodox) Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων καυχᾶται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διά τό «μικρόν ποιμνιον» (Λουκ. 12, 32) τῆς πόλεως ὑμῶν Reineh, τό διακρινόμενον διά τήν ἐνότητα καί ὁμολογίαν τῆς Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως, κατά τό παράδειγμα τοῦ θεραπευθέντος τυφλοῦ, τοῦ καί σήμερον ἀναμιμνησκομένου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ καί εἰπόντος: «εἰ μή ἦν οὗτος παρά Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 9,33).

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ πρώην τυφλοῦ ὅτι ὁ θεραπεύσας αὐτόν λεγόμενος Ἰησοῦς ἦν παρά Θεοῦ, ἀπεστάλη δηλονότι ἀπό τόν Θεόν, ἐπιμαρτυρεῖ τήν ἀπόκρισιν τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τούς μαθητάς Αὐτοῦ εἰπόντος ὅτι «οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν. 9,3).

Τήν φανέρωσιν ταύτην τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἐθεασάμεθα καί ἡμεῖς ἐν τῇ εὐλογημένῃ Κοινότητι ὑμῶν ἰδίῳις ὄμμασι. Διό καί δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν Κυρίῳ καί Θεῷ καί Σωτήρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Μετά δέ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου εἶπωμεν: «Χριστός μετ' ἐμοῦ καί τίνα φοβηθήσομαι; Κᾶν κύματα κατ' ἐμοῦ διεγείρηται, κᾶν πελάγη, κᾶν ἀρχόντων θυμοί· ἐμοί ταῦτα πάντα ἀράχνης εὐτελέστερα», (P.G. 52, 430). [Καί ἀπλούστερον: εἴτε κύματα σηκώνονται ἐναντίον μου, εἴτε πελάγη, εἴτε θυμοί ἀρχόντων, ὅλα αὐτά γιά μένα εἶναι πῖό ἀνίσχυρα καί ἀπό τόν ἰστόν τῆς ἀράχνης. Ὁ Χριστός εἶναι μαζί μου. Ποῖόν θά φοβηθῶ;]

Χριστός Ἀνέστη. Ἔτη πολλά καί ἐν Χριστῷ καρποφόρα”.

Μετά τήν δεξίωσιν ἡ Κοινότης παρέθεσε τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας